

GYORSULÁS

Nem jajgatni akarok nem is zargatni
E zsiros ködöt hallgatni
A ritmus sebességét
Száguldó zaj-dallamot

Örök igazságok után kutatva
Az igazságtalanság örökkévalóságában
Süketnéma egeknek szánt céltalan
[örjögések
Visszhangjában hívők ragaszkodása
[a sötétséghez

A fehér már
A fekete még nem jó
Elszakadva mindentől
Csak a semmi van

Megnyugtató csendet várva
Furcsa szelek járnak
A vizek is mások
Nem lehetsz már igazi társat

Tudatlan tömegeket
Botcsinálta örömmel áltatsz
Előre kacag
Jövődön a bánat

BALLADA

Lomhán bugyog a vas
Forrón ömlik szanaszét
Közben fütyül a rengeteg
S mennydörögnek az egek
Pattogó szikrák
Lángoló legyek
Tengernyi gőz sistereg
Indulóban a fellegek
Mint erőtlen vándor
Kinek szűrében a bölcelet
Harmat csurran sós víz cseppen
Születőben a tengerek
Noha moha lep már mindent
Emberék még nincsenek
Az ébredő tájra
Életet s halált hintsenek
De a színek szűz játékában
Néma romok fekszenek

BORULÁS

Ha feledtették veled
ki voltál
s feledted
kik feledtettek
Ha régi fényeket
keresel
s azokat
nem leled
Ha régmúlt szerelmed
fájni kezd
és újjal kenegeted
sebed
Ha a nap fénye
elhalványul
nyirkos csontjaid
nem melegszenek
Ha zongorán felejtet
színes szemüveged
és szürkeséget
marcangol kezed
Ha túl forrón
iszod kávéd
s nyelved
megégeted
Ha szabadságod
fegyverek őrzik
nem megértés
szeretet
Nyúlj vissza ha még
A zongorán van
Ottfelejtett
Szemüveged

HARMÁT

Az élet átvirrasztott
éjszakáján
ne gondolkodj
azon ami nincs
Ha álomtól nyirkos
pilládon
megcsillan
a hajnali napfény
s ibolyaszín örömfürtökre
nyílik a csillogó száj
Madárdal-békességgel
akard a múlt
jövendő angyalát